

Przyczyny i leczenie „kocięgo kataru”

- Mruczek z „kocim katar” ma zazwyczaj trudności z oddychaniem, gdyż wydzielina z nosa „zakleja” drogi oddechowe. Można mu pomóc, zabierając go do łazienki, kiedy się kąpiemy, włączając nawilżacze powietrza lub stosując inhalacje z soli fizjologicznej.
- „Koci katar” to choroba wirusowa, dlatego, po zdiagnozowaniu, stosuje się głównie leczenie objawowe. Podawanie antybiotyków jest bezzasadne, jeśli nie stwierdzono powikłań bakteryjnych.
- Kot z „kocim katar” szybciej wraca do zdrowia w optymalnych warunkach życia. Zapewnij swojemu ulubieńcowi właściwe żywienie, czystą, świeżą wodę, właściwą pielęgnację i spokojne miejsce do wypoczynku.

„Koci katar” jest chorobą zakaźną wywoływaną przez wirusy herpeswirus typu 1 i kaliciwirus. W przebiegu tej choroby często dochodzi do powikłań

bakteryjnych, co powoduje, że objawy kliniczne u poszczególnych zwierząt mogą się różnić.

Źródła zakażenia „kocim katarem”

Koty zarażają się od siebie przez kontakt bezpośredni oraz pośrednio poprzez wspólne miski, kuwety i legowiska. Wirus może także zostać przeniesiony na rękach, butach i odzieży opiekunów. Możliwe jest również zakażenie płodu przez matkę oraz zakażenie podczas krycia, które potencjalnie staje się przyczyną poronień, a nawet czasowej bezpłodności.

Objawy zakażenia „kocim katarem” i przebieg choroby

„Koci katar” objawia się najczęściej kichaniem, wypływem (od surowiczego do ropnego) z oczu i nosa, ślinieniem, podwyższoną temperaturą ciała, apatią, sennością, brakiem apetytu. Choroba jest w większości przypadków uleczalna, a jej przebieg może się różnić. Niektóre osobniki przechodzą „koci katar” lekko, inne zaś bardzo ciężko (dotyczy to zwłaszcza młodych kociąt, u których choroba może kończyć się nawet śmiercią).

Zapobieganie i leczenie zakażenia „kocim katarem”

Ze względu na to, iż „koci katar” jest chorobą wywoływaną przez wirusy, w jej leczeniu nie stosuje się antybiotyków, o ile nie doszło do powikłań bakteryjnych. Jak radzi lek. wet. Małgorzata Głowacka: „W procesie terapeutycznym istotne jest wspomaganie odporności kota poprzez zapewnienie właściwego odżywiania, stałego dostępu do czystej wody i odpowiednich warunków, to znaczy spokoju, czystości i zwiększonej wilgotności powietrza”. Bardzo ważne jest również zachowanie właściwej higieny, czyli dokładne mycie kuwet, misek, zachowanie czystości legowisk, higiena osobista opiekunów, a także usuwanie wydzielin z oczu i nosa, będących źródłem zarazków. Najważniejsza jest jednak świadomość, że szczepienie przeciwko chorobom wirusowym znacząco zmniejsza ryzyko zachorowania. Dlatego wszyscy troskliwi właściciele powinni szczepić małe kocięta i powtarzać szczepienia według zaleconego przez lekarza weterynarii harmonogramu.